

Kansainvälinen työssäoppiminen

Hei!

Me, kolmannen vuoden **ajoneuvoasentajaopiskelijat Nicola Kottonen ja Miika Kiianen** vietimme kansainvälisen työssäoppimisjakson (28.1.-9.3.2019) Saksassa Gifhornissa Audin liikkeessä harjoittelijoina, korjaamon puolella.

Lentojen ja kyytien järjestelyasiat menivät meidän kohdalta erittäin hyvin, mutta Saksassa lentokentältä ulos päästyämme vasta tajusimme, että se on nyt sitten menoa. Meidän oli määrä itse selvitä Gifhorniin Berliinistä bussien ja junien voimalla. Onneksi meillä oli myös mukanaamme opettaja toiselta lukuvuodelta, joka oli aikaisemmin käynyt kyseisessä paikassa, ja muisti hiukan mihin suuntaan mennä. Junien kanssa meillä oli pientä sähellystä, mutta niistäkin selvittiin lopulta. Gifhornissa meitä odotti kyyti, joka vei meidät ja tavaramme asuntoon, jossa oli tarkoitus asua seuraavat 6 viikkoa. Tähän väliin on kyllä pakko myöntää, että hiukan jännitti.

Saksaan päästyämme, ensimmäisenä päivänä menimme tutustumaan Gifhornin tekniseen ammattikouluun (BBSII) ja siellä meille kerrottiin, että menisimme eri työpaikkoihin. Nicola menisi Audille ja Miika siirtyisi Volkswagenille myöhemmin. Minä en olisi voinut siirtyä Volkkarille. Minulle kerrottiin siellä, että heidän korjaamollaan ei ole naisten pukuhuonetta, jonka vuoksi joutuisin jäämään Audille. Joten ensin menimme molemmat Audille, ja vastoin oletusta, jäimme molemmat lopulta sinne töihin koko jakson ajaksi, mistä olimme erittäin tyytyväisiä. Työpaikka oli luultavasti parhain missä olen ollut tähän asti, sillä jo ihan vain henkinen ilmapiiri oli paljon kevyempi ja iloisempi siellä kuin aiemmissa työssäoppimispaikoissa. Huomasin heti todella suuren kulttuurillisen eron Suomeen verrattuna. Työpaikalla opiskelija- ja asentajaroolit tulivat todella vahvasti esille ja yllätyimme kuinka paikalliset opiskelijat eivät käytännössä osanneet läheskään yhtä paljon kuin me. Työpaikalla myös asentajat kohtelivat meitä kuin toisia asentajia, eli todella hyvin ja kunnioittavasti. Ja antoivat meille vaativampia hommia kuin muille opiskelijoille. Saksassa myöskään ei puhuta kovin paljon englantia, joten meillä oli työpaikalla meidän vakio työpari, joka osasi hyvin englantia. Muiden kanssa toki työskentelimme, ja kielimuurista selvisimme viittomalla ja sekä kääntäjän avulla. Opimme myös paljon itsestämme matkalla ja koemme olevamme nykyään itsenäisempiä ja pystymme tekemään päätöksiä yksin ilman muiden miellyttämistä. Tajusimme myös, etteivät muut pääätä meidän elämästämme vaan me ihan itse!

Muuta ei voi jaksosta sanoa, kuin että olemme erittäin iloisia ja kaikella mahdollisella tavalla jakso onnistui hyvin ja kaikki odotukset jaksosta täyttyivät ja jopa enemmänkin! ”Olen myös ylpeä itsestäni, että selvisin kaikesta ja voisin milloin vain lähteä uudestaan samanlaiseen reissuun. Hyppy tuntemattomaan on jännittävää ja mahdollisuus siihen tulee harvoin.” - Nicola

(työporukan keilaus hetki Braunschweigissä.)

Asuimme matkan aikana Airbnb:n kautta varatussa omakotitalon alakerrassa. Asunto oli varustettu 2 makuuhuoneella, neljällä sängyllä, isolla keittiöllä ja olohuoneella, joten kahdestaan asuminen ei käynyt ahtaaksi. Parasta talossamme oli ihanat isot kaiuttimet, jotka tulivat meille yllätyksenä. Niistä oli ihana kuunnella hyvää musiikkia pitkän työpäivän jälkeen. Talomme oli myös keskustassa, joten kaikki matkat taittuivat mukavasti BBSII:n kautta saaduilla polkupyörillä. Talossamme oli myös pesukone, mikä helpotti paljon elämää ja säästi paljon vaivaa ja aikaa. Talon yläkerta oli usein tyhjiällä, joten naapureista ei vaivaa ollut, totta kai satunnaisia vuokralaisia lukuun ottamatta.

Asuessa huomasimme myös, kuinka saksalaiset olivat todella tarkkoja kierrätyksestä ja emme ihan tajunneet heidän kierrätysjärjestelmiä kokonaan, mutta naapurit olivat avuliaita meidän onneksemme. Vapaa aikana tutkimme paljon ympäristöä ja työparimme oli usein innokas ajeluttamaan meitä ympäri kaupunkia ja näyttämään paikkoja sekä paikallisia asioita. Välillä toki vain olimme omalla asunnolla ja otimme rennosti. Matkan aikana sain uusia tuttavuuksia Suomesta sekä Saksasta, joihin pidän yhteyttä lähes päivittäin. Kävimme myös sivistymässä Autostadin museossa ja välillä teimme ihan vain huvireissuja toisiin kaupunkeihin tutustumaan. Harmikseni huomasin viimeisinä päivinä myös, että kaiken uuden myllerryksen seassa vähensin huikeasti puhelimen käyttöä ja kuvia tuli otettua aivan liian vähän. Mutta välillä tekee myös hyvää ottaa omaa aikaa ja saattaa olla juuri se mitä kaipaa.

